

DOI: 10.17242/MVVK_40.15

IN MEMORIAM DR. BOD PÉTER (1929-2023)

Tokody Béla

Magyar Madártani és Természetvédelmi Egyesület
E-mail: tokody.bela@mme.hu

2023. szeptember 24-én Szentesen, 94 éves korában elhunyt dr. BOD PÉTER belgyógyász, kórházigazgató-főorvos, ornitológus, természetvédő, a Magyar Madártani Egyesület alapító tagja, a tömörkényi Csaj-tó kutatója.

Dr. BOD PÉTER Sándorfalván született 1929. augusztus 29-én, általános iskolai tanulmányait ott, majd később Szegeden és Budapesten végezte, ahol orvosi diplomáját is szerezte. Családja Erdélyből származik, ő maga a híres erdélyi irodalomtörténész, BOD PÉTER egyenesági leszármazottja. A hétgyermekes családba elsőként születő PÉTER annak ellenére követni akarta édesapját a pályán, hogy sokszor szembesült az orvosi hivatás nehézségeivel. Édesanyja gyógyszerész doktor volt, hét gyermeke közül hárman is orvosok lettek.

Dr. BOD PÉTER a szegedi honvédkórházban is dolgozott, Taszárra is kijelölték repülőorvosnak. Szentesre 1955 végén került, ahol belgyógyászati osztály vezetője lett, 1974-től 1989-es nyugdíjazásáig a kórház igazgatójaként tevékenykedett. Két gyermeke szintén orvos, három unokája és három dédunokája van.

1966-ban „Érdemes Orvos”, 1981-ben „Kiváló Orvos” miniszteri elismerésben, 1989-ben a „Szentes Város Fejlesztéséért” kitüntetésben részesült. 1998-ban a „Dr. Bugyi István Emlékérem”, 2016-ban „A Városért Emlékérem” elismerések birtokosa lett.

Dr. BOD PÉTER
(1929–2023)

A madarak iránti érdeklődése még Sándorfalvához kötődik, a Fehér-tó mellett nőtt fel. Szentesre kerülve madártani tevékenységét Csongrád megye északi területére fókuszálta:

eleinte a szentesi Kastélypark és a Templomkert madarait figyelte meg. Később legfontosabb megfigyelési területei a szentesi Fertő- és Lapistó, a Cserebökényi-puszták, a Csaj-tó és a Kurca voltak. Jelentős tudományos eredményei közé tartozik a kis csér költésének bizonyítása a Csaj-tavon 1971-ből, illetve az 1980-as évek közepén, az akkoriban még országos ritkaságnak számító gólyatölcs jelentős számú költőhelyének megtalálása a Fábiansebestyén melletti trágyaszikkasztó tavakon.

Húsz éven keresztül szervezte és tevékenyen végezte Szentes környékén található több mint 150 fehérgólya-fészek felmérését, terepi útjain sokszor vele tartott felesége is. Számos tudományos közlemény, ismeretterjesztő cikk és kötet szerzője, társszerzője például a magánkiadásban megjelent „*A Vekeri-halastó madárvilága*” c. kötetnek.

A Magyar Madártani és Természetvédelmi Egyesülettel kezdetektől fogva kapcsolatba került, mint alapító tag, a 15. sz. Pusztaszeri Helyi Csoport elnöke (1978–1996), majd a Csongrád megyei Helyi Csoport tiszteletbeli elnöke volt. Az 1970-es évektől az MME Etikai Bizottságának tagja, majd az Ellenőrző Bizottság elnöke, 1995-től az MME Elnökségének tagja. 1987-ben megkapta a MME Örökös Tagja címet is. 1988-as megalakulásakor tagja lett a Nomenclator Bizottságnak. Kevesen tudják, hogy ismert bélyeggyűjtő volt, a Magyar Bélyeggyűjtők Országos Szövetsége vezetőségi tagja, gyűjtötte a madarakat ábrázoló bélyegeket. Előadásait saját maga által készített fotóival illusztrálta, gazdag madártoll gyűjteménye halála után került a szegedi Móra Ferenc Múzeumba.

Dr. BOD PÉTER 1984–2003 között, **19 évig** a *Magyar Vízivadkutató Csoport* tagjaként végezte a vízivad számlálásokat a tömörkényi Csaj-tavon, s küldte precíz jelentéseit a központba.

Kiváló mentális állapota ellenére élete végén – látása nagymértékű romlása miatt – terepre már nem tudott kijutni.

Búcsúztatása 2023. október 7-én – nagy részvét mellett – a szentesi Szent Anna római katolikus templomban történt. Hamvait szűk családi körben, a szentesi Kálvária római katolikus temetőben helyezték végső nyugalomra.

Emlékét megőrizzük!